

วันที่ ๑๔ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทาง
การเมืองจริง ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอัน
เป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มา
แห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา
กับลงโทษเฉพาะกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วน
จังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔, ๑๖๗ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ และขอให้
นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อจากโทษในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๓๗/๒๕๖๒ ของศาลฎีกา





ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้
นับโทษต่อ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และพยานหลักฐานตามทางไต่สวนแล้ว
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองคการบริหารส่วน
จังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗
ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิม วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และพ้นจากตำแหน่ง
ด้วยการลาออกเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อ
ผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อ
วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกรณีพ้น
จากตำแหน่ง วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยไม่ระบุหนี้จำนองห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘
และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๘ อาคารชุด “ปทุมวันริสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจจีน) อำเภอ
พญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ใน
รายการหนี้สิน ตามเอกสารหมายเลข ร.๙ ร.๑๐ ร.๑๑ และ ร.๒๙ ตามลำดับ สำหรับคดีที่ผู้ร้องมีคำขอให้
นับโทษต่อนั้น ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหา ตามสำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท.
(ผ) ๒๑/๒๕๕๙ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้หรือไม่
ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือให้ไปรับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์
๒๕๖๒ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่สะดวกจึงติดต่อประสานทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโช เพื่อขอให้กำหนด
วันนัดไต่สวนใหม่ แต่จนถึงปัจจุบันก็ยังไม่ทราบกำหนดวันนัดไต่สวนใหม่ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาทำ
หนังสือขอโอนสำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร เนื่องจากพยานบุคคลและพยานเอกสาร





อยู่ที่กรุงเทพมหานคร หากไต่สวนที่กรุงเทพมหานครจะเป็นการสะดวกและเป็นธรรมมากกว่า ซึ่งยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา การไต่สวนยังไม่เสร็จสิ้น จึงเป็นการมิชอบ ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ เห็นว่า เจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๖ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปตามนัด ต่อมาวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เจ้าพนักงานมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาโดยระบุว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรับทราบข้อกล่าวหาตามกำหนดนัดและไม่ได้แจ้งเหตุขัดข้องให้ทราบ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามกฎหมาย จึงให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบข้อกล่าวหาส่งกลับมาให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย โดยให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๗ ซึ่งเป็นการให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงเป็นหนังสือได้ หลังจากนั้นวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาเพิ่มเติม ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๘ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปอีก วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายจึงมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมส่งไปทางไปรษณีย์ โดยให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาดังกล่าวแล้ว ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๙ เห็นได้ว่า เจ้าพนักงานได้ให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาตามขั้นตอนของกฎหมายอย่างเพียงพอแล้ว ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าได้ติดต่อทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโช ผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายเพื่อกำหนดวันนัดไต่สวนใหม่นั้น นายณภัทรกับนางสาวสุริพร อ้ายไชย พยานผู้ร้อง ก็ได้เปิดเผยความยอมรับว่ามีการโทรศัพท์ขอเลื่อนการไต่สวน จึงเป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ นอกจากนี้หากมีเหตุผลและความจำเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่ชอบที่จะขอขยายระยะเวลาชี้แจงข้อกล่าวหา นั้นได้ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของ





เจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๓๙ วรรคสาม แต่ผู้ถูกกล่าวหาหาได้กระทำไม่ ผู้ถูกกล่าวหากลับมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอโอนสำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๐ และ ร.๒๑ ซึ่งไม่มีบทกฎหมายหรือระเบียบใดกำหนดให้ดำเนินการเช่นนั้นได้ จึงไม่มีเหตุตามกฎหมายที่เจ้าพนักงานจะต้องรอการไต่สวนไว้ก่อนแต่อย่างใด ประกอบกับการชี้แจงเป็นหนังสือก็ไม่มี ข้อขัดข้องเรื่องการเดินทางดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างเพื่อขอโอนสำนวน พฤติการณ์จึงส่อไปในทางที่ผู้ถูกกล่าวหาเพียงแต่หาเหตุอ้างเพื่อประวิงเวลาการชี้แจงข้อกล่าวหาออกไปเพื่อมิให้การไต่สวนแล้วเสร็จเท่านั้น แม้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้มีคำสั่งให้ขัดแจ้งในเรื่องนี้ แต่เมื่อมีคำสั่งให้ดำเนินการต่อไปโดยเร็ว เท่ากับมีคำสั่งโดยปริยายแล้วว่าให้สำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดเชียงราย ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และการที่ผู้ร้องไม่แจ้งคำสั่งเรื่องโอนสำนวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ก็ไม่ทำให้การไต่สวนเสียไป เมื่อเจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายได้ดำเนินการต่อจนครบกระบวนการ ถือได้ว่าการไต่สวนเสร็จสิ้นและชอบแล้ว ผู้ร้องย่อมมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การยื่นคำร้องในคดีนี้เป็นการยื่นคำร้องซ้ำกับคดีหมายเลขแดงที่ อม.๒๔/๒๕๖๒ ของศาลนี้ หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า คดีดังกล่าวมีคู่ความและข้อหาเดียวกันกับคดีนี้ แต่ผู้ร้องไม่ยื่นคำร้องคดีนี้ไปในคราวเดียวกันกับคดีดังกล่าว การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้จึงเป็นการยื่นคำร้องซ้ำ นั้น เห็นว่า คดีที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างนั้นเป็นมูลกรณีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระ





ที่ ๑ และวาระที่ ๒ ในคดีนี้ เป็นการกระทำคนละคราวที่สามารถแยกเจตนาและการกระทำออกต่างหากจากกันได้ ผู้ร้องย่อมมีอำนาจแยกยื่นคำร้องเป็นคนละคดีได้ จึงไม่เป็นการยื่นคำร้องซ้ำ

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความหรือไม่ ในปัญหานี้เห็นว่า แม้คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำ ความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม ซึ่งไม่เป็น คุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ เมื่อพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ มิได้ บัญญัติอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยอายุความ มาใช้แก่ความผิดในคดีนี้ ดังนั้น ถ้าผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องและมีได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาอย่างศาลภายในกำหนด ๕ ปี ย่อมเป็นการขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหายื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ยื่นเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ และกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระ ที่ ๒ ยื่นเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยไม่แสดงรายการหนี้จํานองห้องชุด ๒ ห้อง เมื่อนับแต่วันยื่น บัญชีแสดงรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินทั้งสามกรณีดังกล่าวอันเป็นวันที่ผู้ร้องอ้างว่ามีการกระทำ ความผิดจนถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ร้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลเกินกำหนด ๕ ปีแล้ว จึงเป็นอันขาดอายุความทางอาญา ซึ่งกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ผู้ร้องก็มีได้มีคำขอให้ลงโทษทางอาญา ส่วนกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ที่ขาดอายุความทางอาญา นั้น สิทธินาคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙





(๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของผู้ถูกล่าวหาเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ หรือไม่ ส่วนที่ผู้ร้องมีคำขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกล่าวหา นั้น ถือเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลซึ่งสืบเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญาดังกล่าว เมื่อสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับแล้ว จึงไม่อาจนำมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองไม่ว่าในกรณีใด ๆ มาบังคับแก่การกระทำของผู้ถูกล่าวหาในส่วนนี้ได้ สำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ นั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ นับถึงวันที่ผู้ร้องยื่นคำร้องและนำตัวผู้ถูกล่าวหา มาส่งศาลยังไม่เกินกำหนดอายุความ ๕ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีอาญาในส่วนนี้จึงยังไม่ขาดอายุความ

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ หรือไม่ องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมาก เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนเป็นยุติว่า ผู้ถูกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่ระบุหนี้จำนองห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘ และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๘ อาคารชุด “ปทุมวันริสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจจีน) อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในช่องรายการหนี้สินตามเอกสารหมายเลข ร.๒๙ แต่ผู้ถูกล่าวหาคงได้แย้งว่าผู้ถูกล่าวหาได้ยื่นเอกสารประกอบคือ สำเนา





หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ๒ ห้อง หนังสือเรื่องแจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุถึงจำนวนหนี้และระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ ประกาศขายทอดตลาดของ เจ้าพนักงานบังคับคดี และหนังสือสัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดต่อผู้ร้องแล้ว จึงเป็นข้อแสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ตั้งใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งต่อผู้ร้องนั้น ในปัญหานี้เห็นว่า คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาเคยระบुरายการหนี้ของเจ้าหนี้รายอื่นในช่องรายการหนี้สินพร้อมทั้งยื่นหนังสือรับรองภาระหนี้เป็นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองคการบริหารส่วนจังหวัด เชียงราย วาระที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๙ ร.๑๐ และ ร.๑๑ และได้ระบुरายการหนี้ของเจ้าหนี้รายเดียวกันในช่องรายการหนี้สินสำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๙ ด้วย แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นอย่างดีอยู่แล้วว่าตนมีหน้าที่จะต้องแสดงยอดหนี้คงเหลือในขณะที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับไม่ระบุดยอดหนี้คงเหลือไว้ในรายการหนี้สิน และไม่ยื่นเอกสารประกอบคือหนังสือรับรองยอดหนี้คงเหลือในคดีนี้จึงย่อมเป็นข้อพิรุธ นอกจากนี้ยังปรากฏว่า ในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง ได้มีการชำระหนี้จำนองอาคารชุดดังกล่าวรวม ๑๕ งวด งวดละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ทำให้หนี้สินรายนี้ของผู้ถูกกล่าวหาลดลงไปมากเมื่อเทียบกับรายได้ของผู้ถูกกล่าวหาตลอดระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ระบुरายการด้านหนี้สินซึ่งเป็นจำนวนเงินสูงกว่ารายได้เช่นนี้ นอกจากจะส่งผลกระทบต่อ การตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาโดยตรงแล้ว พฤติการณ์ยังบ่งชี้ว่าเหตุที่ไม่ระบุดยอดหนี้สินอาจมีมูลเหตุเพื่อปกปิดเกี่ยวกับการชำระหนี้รายนี้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดซึ่งสารบัญญัติทะเบียนระบุว่าห้องชุดดังกล่าวติดจำนองอยู่ พร้อมกับแนบสัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดมา





ด้วย แต่ลำพังเอกสารเพียงเท่านี้ยังไม่อาจทราบได้ว่ายอดหนี้คงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นจำนวนเท่าใด ส่วนหนังสือเรื่องแจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุจำนวนหนี้คงค้าง ระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ ก็มีใช้ข้อมูลภาระหนี้ตามที่เป็นอยู่ในขณะที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๒ การที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นหนังสือรับรองยอดหนี้จำนวนคงเหลือรายนี้ดังเช่นที่เคยยื่นหนังสือรับรองยอดหนี้รายอื่น แต่กลับอ้างเอกสารประกอบที่ยื่นในครั้งก่อนซึ่งเป็นข้อมูลที่ไม่เป็นปัจจุบันแทน แสดงให้เห็นถึงเจตนาที่จะปกปิดข้อมูลล่าสุดเพื่อมิให้มีการตรวจสอบที่มาของเงินที่ได้รับชำระหนี้ตามสัญญาจะซื้อจะขายหรือที่มาของเงินที่นำไปผ่อนชำระหนี้จำนวนอันเป็นเงินที่ได้มาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง พยานหลักฐานตามทางไต่สวนฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ส่วนที่ผู้ร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม ซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่คดีนี้ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ และต้องบังคับมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามมาตรา ๓๔ สำหรับการกระทำในส่วนนี้

พิพากษาว่า นายศักดิ์ดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือวชิรศักดิ์ หงษ์ชนินทร์รัฐ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ





- ๙ -

ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษา
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหา
ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๑ เมษายน
๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามมาตรา
๑๑๙ ในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจาก
ตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้าง
มากเห็นควรลงโทษ จำคุก ๒ เดือน ผู้ถูกกล่าวหาต้องชังระหว่างไต่สวนเป็นระยะเวลาพอแก่โทษแล้ว
จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อ ข้อหาและคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.



นายนิพนธ์ ช่วยสกุล

นายประสิทธิ์ เจริญถาวรโกคา



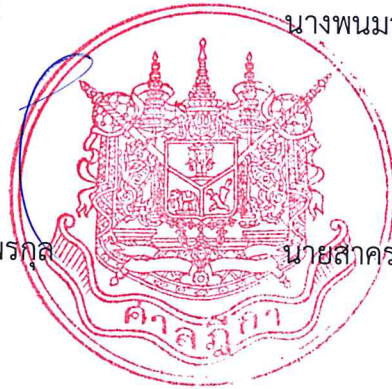


นายสรารุท ศิริภาณุรักษ์

นางพนมวรรณ ทองวิฑูโกมลย์

นายอำพันธ์ สมบัติสถาพรกุล

นายสาคร ตั้งวรรณวิบูลย์



นายสุทธิโชค เทพไตรรัตน์

นายธีรพันธ์ ประพุทธนิตินสาร

